

Phẩm 4: ĐỨC PHẬT ĐẢN SINH

Bấy giờ sao Phí
Vừa cùng trăng hợp
Điềm lành ứng hiện
Từ hông phải sinh
Giống như mây tan
Ngàn trăng hiện rõ
Như tối lâu ngày
Đuốc sáng chiếu tỏ.
Phương Đông là đầu
Cây rìng là tóc
Hoa cỏ là lông
Hoa sen là mặt
Mắt là sen xanh
Cây đỏ là môi
Tu-di là vú
Bốn biển là bụng
Trung thổ là lưng
Phương Nam là gối
Tư là châu rú
Thường là chuỗi thơm
Phương Tây là chân.
Các báu trang sức
Các vua Chuyển luân
Làm vua nhiều đời
Như số giọt nước.
Lòng bàn chân Phật
Bánh xe ngàn cãm
Thường đi “ấn xa”.
Các Phật quá khứ
Đức nghĩa đã tu
Nuôi sống muôn vật
Giống như Mẹ hiền.
Khó động lập tức
Bỗng nhiên vang tiếng
Lòng mừng hớn hở
Vui vẻ ngắm nhìn,
Liền đó hông phải
Sáng rực chói ngời
Át mặt trời sáng
Như đom đóm thôi
Khiến nhật mất sáng
Không còn tinh quang.
Ánh như hoa kết

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Hiện nhiều màu sắc
Che lấp bốn phương
Đầy khắp hư không
Thí như mây tan
Mặt trời chợt hiện.
Khi ấy các trời
Thấy ánh mặt trời
Đều lấy làm lạ
Bảo với nhau rằng:
“Mặt trời giáng hạ
Cây vàng hiện chăng?”
Có thần đáp rằng:
“Mặt trời Phật hiện.”
Vua mặt trời nghi:
“Ấy mặt trời gì?
E rằng đoạt ta
Cung điện mặt trời.”
Bỗng thấy ghen ghét
Ngàn ánh sáng kia.
Phật quang rạng đất
Trời chiếu hư không
Ánh sáng Thái tử
Vượt ngàn mặt trời
Mặt trời khuất sáng
Chẳng dám đương đầu.
Khắp cả đất trời
Như kiếp tận thiên
Đất trời mờ tối
Như mới sáng sớm.
Các thần đều vui
Thần đất cổ vũ.
Ánh sáng mưa rơi
Thuốc lành cam lộ
No đủ tất cả
Dứt hết lo buồn,
Biển động như cười
Cây cối xào xạc
Sen xanh dưới ao
Như mở mắt nhìn
Các cây rải hoa
Để kính Thái tử.
Các chim liệng hót
Như tiếng tụng êm
Các trời ưa lành
Như hoa gặp trời

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Đều soi mười phương
Ánh như sắc vàng.
Thần kỳ vui mừng
Hoa nở trái thời
Vàng bạc, chiêm-đàn
Vụn như bụi trần
Ý trời tạo hoa
Tạnh không mây mưa
Ánh sáng soi chiếu
Cùng khắp mười phương.
Châu sáng, bốc lửa
Rồi chợt biến mất.
Mặt trời không chiếu
Những nơi đen tối
Nhưng bỗng sáng lòe
Tận ba đường ác.
Trí thánh sáng suốt
Tướng sáng dạy đời
Phạm thiên, thần thấy
Trong hoa lá sinh
Lòng Từ khiêm kính
Vừa tung rải hoa
Tay màu hoa sen
Hai tay tiếp nâng
Hết lòng yêu kính
Mắt lành nhìn chăm,
Dùng âm thanh Phạm
Khen ngợi công đức
Đều tự nghiêng mình
Trán lễ chân Phật
Cúi đầu cung kính.
Trời đỉnh Tu-di
Hiệu gọi Bá từ
Tay cầm kim cang
Dùng ngàn mắt lành
Nhìn chăm không chán,
Hoa trời lọng trắng
Đủ thứ hoa báu
Sáng như mặt trăng
Che trên Thái tử
Khen công đức Ngài:
“Khổ nhọc nhiều kiếp
Dùng đại phương tiện
Đề cầu Phật đạo
Nguyện rửa lòng Từ

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Chúng sinh đáng thương
Xin vì cuộc đời
Làm thầy không thỉnh.”
Bảy sao Bắc đẩu
Cũng được khen ngợi
Hiện bảy Giác ý
Tiêu bảy nhọc bần
Nên đi bảy bước
Như sư tử dậy
Dấu chân in rõ
Như bảy vì sao
Bước đi khoáng đạt
Không tâm nghi mạn
Thần đất cúi xuống
Tiếp đỡ bước chân.
Dùng mặt trời sáng
Chiếu khắp bốn phương
Hiện pháp bốn Đế
Như sư tử rống:
“Ta đến kiếp này
Thọ thân sau cùng
Không còn phải ở
Ngục tù bào thai.
Nay sẽ thành Phật
Đạo rất khó được
Dẫn dắt tất cả
Uống mật cam lộ.”
Cỏ mềm tốt đẹp
Các hoa nhiều màu
Như trời nối kết
Trùm khắp mặt đất
Thí như Thiên vương
Ở ao trong mát
Như hoa cây vàng
Nhìn rất màu nhiệm.
Chúng sinh năm đường
Chịu nhiều khổ sở
Đều được ngừng nghỉ
Thân an vui sướng,
Các kết trời buộc
Giám giữ rất bền
Bấy giờ các kết
Đều được giải thoát.
Khi ấy, tiếng lớn
Nghe khắp cõi Phật

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Các trời, quý, thần
Vui mừng hớn hở
Liền bay lên không
Đến xem báu thánh.
Các trời đầy dẫy
Lấp kín không gian;
Con của rồng chúa
Như núi Tu-di
Mắt như trời, trăng
Rời khỏi biển khơi
Đầu đội lọng mây
Vội vã đến nơi
Rưới mưa nước thơm
Tắm gội Thái tử.
Thiên tử An Tường
Được trời, người đời
Cung kính thờ phụng
Làm cho thỏa nguyện
Tự hóa thân mình
Hiện thành bốn đầu
Cỡi trâu cầm lọng
Kính hầu Bồ-tát.
Đồng nam Thiên tử
Đầu đội mũ lông
Uy lực vời vợi
Hiệu Khổng Tước Tràng
Đội mũ mặc giáp
Vũ khí cầm tay
Làm Đại quân sư
Đại chúng đi theo
Ủng hộ Bồ-tát
Trong một do-diên.
Vua trời Đại lực
Tên Tỳ-sa-môn
Trân bảo đầy dẫy
Đức trùm khắp nơi.
Trời hai mươi tám
Thần và tướng quân
Các quân theo đến
Khí giáp chỉnh tề
Cùng ức quý, thần
Đến hầu Bồ-tát.
Lại có vua trời
Tên Tôn Tị Tại
Cùng với vô số

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Hàng ức các trời
Tay cầm cờ phướn
Cùng đến nhóm họp
Đem tâm cung kính
Lễ chân Bồ-tát.
Diêm vương ác hại
Không có ai hơn
Đuổi theo chúng sinh
Dùng một pháp môn
Vất bỏ kiến chấp
Núi Thái, gậy ngục
Với tâm thương yêu
Đến lễ Bồ-tát.
Vô số các trời
Rồng, quỷ, thần vương
Trên trời Tịnh cư
Các trời thanh tịnh
Cung kính chấp tay
Như búp hoa sen
Cúi dâng cung kính
Khen ngợi thân Ngài
Hoa trời sắc vàng
Đài minh châu sáng
Hoa phù dung xanh
Thân lưu ly xanh
Làm thành hoa ý
Biết bao sắc màu,
Chiên-đàn thơm ngát
Tung rải như mưa.
Thiên nữ trên không
Đến cùng họ hàng
Trổi kỹ nhạc trời
Ca ngợi công đức:
Xưa kia tu hành
Hàng ức gốc lành
Quả báo thành thực
Thấm nhuần chúng sinh.
Vui mừng trổi nhạc
Chư Thiên rải hoa
Thân phát ánh sáng
Rõ rõ ràng ràng
Các trời khen ngợi
Chúng sinh vui mừng.
Nhờ ân đức Phật
Trang nghiêm thế giới

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Chìm vàng, các rồng
Đều hòa hợp nhau,
Trời, A-tu-luân
Xóa bỏ oán hờn
Theo trăng Bạch Tịnh
Phát sáng trong lành
Khấp vì cõi thế
Diệt lửa ghét yêu.*

M